

सर्वोच्च अदालत, संयुक्त इजलास
सम्माननीय का.मु.प्रधान न्यायाधीश श्री सुशीला कार्की
माननीय न्यायाधीश श्री गोपाल पराजुली

मुद्दा कर्तव्य ज्यान

०६९-CR-०६९६

म्याग्दी जिल्ला न्यारच्याङ्ग गाउँ विकास समिति वडा नं. ६ बस्ने हेमनारायण पुनरावेदक
गर्वुजा ----- १ प्रतिवादी
ऐ.ऐ. बस्ने नरेश पुन ----- १

विरुद्ध

गजेन्द्र पाइजाको जाहेरीले नेपाल सरकार ----- १ प्रत्यर्थी
वादी

०६९-CR-०८६७

म्याग्दी जिल्ला न्यारच्याङ्ग गाउँ विकास समिति वडा नं. ६ बस्ने गोरे भन्ने पुनरावेदक
गोविन्द पुन ----- १ प्रतिवादी

विरुद्ध

गजेन्द्र पाइजाको जाहेरीले नेपाल सरकार ----- १ प्रत्यर्थी
वादी

शुरु फैसला गर्ने अदालत: म्याग्दी जिल्ला अदालत

फैसला गर्ने न्यायाधीश: माननीय जिल्ला न्यायाधीश श्री विनोदप्रसाद शर्मा

फैसला मिति: २०६८।८।२८

पुनरावेदन तहमा फैसला गर्ने अदालत: पुनरावेदन अदालत बाग्लुङ्ग

पुनरावेदन तहमा फैसला गर्ने: माननीय मुख्य न्यायाधीश श्री हरिप्रसाद घिमिरे

माननीय न्यायाधीश श्री सारदाप्रसाद घिमिरे

फैसला मिति:

२०६९।१०।२३

पुनरावेदन अदालत बाग्लुङ्गको मिति २०६९।१०।२३ को फैसलाउपर न्याय प्रशासन ऐन, २०४८ को दफा ९ अन्तर्गत यस अदालतमा दायर भएको प्रस्तुत मुद्दाको संक्षिप्त तथ्य एवं ठहर यस प्रकार छ:-

जिल्ला, म्याग्दी, अर्थुङ्गे गाउँ विकास समिति वडा नं. १ स्थित म्याग्दी जिल्ला अस्पतालभित्र रहेको उत्तर तर्फ मोहडा भएको दुई कोठे मुर्दा घरको पूर्व पट्टिको कोठामा कालोमा पहेंलो कोठा भएको ज्याकेट, रातो टिसर्ट, निलो जिन्स पाइन्ट लगाएको, पूर्व टाउको पश्चिम खुट्टा गरी उत्तानो अवस्थामा रहेको, मृतकको लुगा खोली हेर्दा पछाडिको दायाँ फिर्पातामा १.५ से.मी. लम्बाई, ०.५ से.मी. चौडाई भएको काटेको घाउ, दायाँ कानमाथि टाउकोमा ५ से.मी. लम्बाई भएको काटेको घाउ र टुप्पी नेर ५ से.मी. लम्बाईको घाउ भएको ठीक साँचो हो भन्नेसमेत बेहोराको घटनास्थल लास जाँच मुचल्का ।

मेरो भाइ वर्ष २२ को विर्जु पाइजा मिति २०६६।१०।१० गते भुरुङ्ग तातोपानी नुहाउन भनी घरबाट हिंडेकोमा बाटोमा भाइका साथी रमेश पुर्जासँग भेट भई तातोपानीमा नगई जिल्ला म्याग्दी खिवाडमा श्रीपञ्चमी मेला लागेकाले मेला हेर्न गएका रहेछन् । सोही रातको ९/१० बजेको समयमा मेला अवधिभर खिवाड नि.मा.वि. को हाताभित्र डमबहादुर गर्वुजाले सञ्चालन गरेको होटलमा विर्जु पाइजा, रमेश पुर्जा, गोरे भन्ने गोविन्द पुन, हेमनारायण गर्वुजासमेतका ५/७ जना केटाहरुले रक्सी सेवन गरी डिस्कस गरेका रहेछन् । रमेश पुर्जासँग हेमनारायण गर्वुजाको पूर्व रिसइवी रहेको र मेरो भाइ विर्जु पाइजा र गोरे पुन भन्ने गोविन्द पुनसँग रिसइवी रहेछ । रक्सी सेवन गरी डिस्कस गरेका बखत गोरे पुन भन्ने गोविन्द पुनले मेरो भाइ विर्जु पाइजालाई पछाडि पट्टिबाट धारिलो हतियार छुरीले हान्दा घटनास्थलमै ढलेका रहेछन् । भाइको टाउकोमा चोटपटक थियो । सोही घाउ चोटपटकको कारणबाटै भाइको मृत्यु भएको हुँदा गोरे भन्ने गोविन्द पुन लगाएतका अन्य

अपराधी पत्ता लगाई कानून बमोजिम गरी पाउँ भन्नेसमेत बेहोराको गजेन्द्र पाइजाको जोहरी दरखास्त ।

जिल्ला म्याग्दी घर गाउँ विकास समिति वडा नं. ५ खिवाड स्थित खिवाड नि.मा.वि.को एक तल्ले भवनको हाताभित्र प्रवेश गर्दा पूर्व तर्फको पहिलो कोठामा घर ३ बस्ने डमबहादुर गर्वुजाले मेला अवधिभर होटल पसल सञ्चालन गरेको कोठा, उक्त कोठाभित्र विद्यार्थीले प्रयोग गर्ने डेस्क, बेन्च रहेका, सोही कोठाकोबीच भूँईमा माटोमा रगतको दाग देखिएको, मिति २०६६।१०।१० गते राति अं. २२.०० बजेको समयमा नारच्याङ ६ बस्ने गोरे भन्ने गोविन्द पुनले ऐ. दाना ४ बस्ने विर्जु पड्जालाई छुरी प्रहार गरी कर्तव्य गरी मारेको भन्नेसमेत बेहोराको घटनास्थल मुचुल्का ।

मिति २०६६।१०।१० गते मैले बेनी जोमसोम सडक खण्डमा ग.१ ज. १६०३ नं. को बलेरो जीप चलाउने गरेकोमा सोही दिन घरखोलामा गएको र त्यहाँ पुगेपछि खिवाड पुन्याउनु पर्ने सामान लोड गरी मिलाउँदै गरेको अवस्थामा विर्जु पाइजा र मैले नचिनेका ३ जना साथी त्यहीँ घरखोलामा भेट भए । ३ जना साथी, विर्जु र मसमेत जना ५ भई खिवाड स्थित मेला लागेको ठाउँमा गयौँ, मेला लागेको ठाउँमा पुगी हामी ५ जनाले १/१ कप चिया पिइयो, त्यसपछि विर्जुले एकएक कप रक्सी पिउँन त भने । विर्जुका साथी २ जनाले रक्सी पिएनन् । त्यसपछि अर्को ठाउँमा गई त्यहाँ ३/३ कप रक्सी पिइयो, रक्सी नपिउने २ जनाले १/१ कप चिया पिएका हुन् । त्यसपछि विर्जुको प्रस्ताव अनुसार हामी पाँचै जना मेला लागेको चउरमा घुम्न गई त्यहाँ पनि विर्जुले एउटा वियर खाउँ भनेकाले हामी पसलमा गयौँ पसलभित्र हाल नाम थाहा भएका गोरे पुन र निजका साथीहरु रक्सी पिउँदै बसेका रहेछन् । विर्जुले गोरे पुन र निजका साथीहरूसँग हात मिलाए, विर्जुले कुराकानी गर्दै रक्सी पिउँदा विर्जुले गोरेलाई तँ भनेर बोलका र गोरेले म तिमी भनेर बोल्दैछु तर तिमी भने मलाई तँ भनेर अपमान गर्ने भनेर भनेका थिए । गोरेले विर्जुलाई यसअघि दुई पटकसम्म वार्निङ दिएको छु मलाई तैले दाइको रुपमा देखिनस् भन्न थाले । विर्जुले गोरेलाई भेजा कुरा नगर्न भनेका थिए । गोरे पुनको साथी हेम नारायणले भेजा भनेको के हो? किन भेजा भनिस भनेर

ब्याकपेपरको विक्रो चपाउँदै विर्जुको टेकुलमा एक मुक्का हाने, त्यसपछि विर्जुले किन टेकुलमा हानेको मैले के गल्ती गरेँ भन्दा गोरे पुनले पाइन्ट सारेर यो के हो भन्दै चक्कु/छुरी निकाली हातमा नचाउन थाले । त्यसपछि हेमनारायण गर्वुजाले मलाई बियरको बोतलले २ पटकसम्म टाउकोमा हाने, सो पश्चात् गिलासले मेरो निधारमा हानेका हुन् । मलाई मेरो नजिक रहेका नगेन्द्र पुनले बाहिर धकेली दिए । ढोका बाहिर निस्केपछि म भागी एउटा घरमा पुगेँ, गोरेले छुरी लिएर हातमा नचाएको देखेको हुँ, निजै गोरेले विर्जु पाइजालाई छुरी हानेको हुनुपर्छ, गोरेका अरु साथीले के गरे देखिन । यो घटनामा मुख्य अभियुक्त गोरे पुन हुन् भन्नेसमेत बेहोराको रमेश पुर्जाको घटना विवरण कागज ।

मेलामा विर्जु पाइजासँगै होटलमा बसेँ, त्यस समयसम्म विर्जु पाइजा, रमेश पुर्जा र गोरे पुन तथा उसका साथीहरू सँगै रक्सी खाई बसेका थिए । यस्तैमा गोरे पुनले विर्जु पाइजालाई तँ मुस्ताडको डन भनेपछि दाई यस्तो भेजा कुरा नगर भनी गोरे पुनलाई भने पछि गोरे पुनको साइडमा उभिएको १ जनाले ए बढी बोल्छस् हान्दिउँ भन्यो । त्यसपछि गोरे पुनले ए नचल भने पछि उसको साइडमा बसेको साथी रोकियो, त्यसपछि गोरे पुनले कहाँबाट चक्कु/छुरी निकाली हातमा नचाउँदै, यी यसरी नचाइन्छ भन्दै थिए, यस्तैमा गोरे पुनका साथी हेमनारायण गर्वुजाले रमेश पुर्जालाई बियरको बोतलले २ पटक हिकोएका हुन्, त्यसपछि मैले रमेश पुर्जाको पाखुरा समातेर तिमी बाहिर जाउ भनी धकेलेको हो । म पनि उसको पछि पछि होटलबाट भागी मामालाई बोलाउन बाहिर निस्केको थिएँ, मामालाई लिई उक्त होटलमा पुग्दा विर्जु पाइजा त्यहीँ भुईँमा ढली रहेको देखेँ । निज गोरे पुनले नै विर्जु पाइजालाई छुरी हानेको हुनुपर्छ, गोरेलाई अरु साथीले के कस्तो सहयोग गरे देखिन । गोरे पुनले छुरी प्रहार गरी विर्जु पाइजाको मृत्यु भएको रहेछ, अरु व्यक्तिको संलग्नता भए नभएको थाहा छैन भन्नेसमेत बेहोराको नगेन्द्र पुनको घटना विवरण कागज ।

२०६६।१०।१० गते राति ९:३० बजेको समयमा श्रीपञ्चमीको अवसरमा खिवाड नि.मा.वि. मा मेला लागेकोमा म उक्त मेला सञ्चालक कमिटीको अध्यक्षसमेत थिएँ । स्थानीय केटाहरूलाई स्वयंसेवकको रूपमा परिचालन गरिएको थियो । मिति

२०६६।१०।१० गते राति खिवाड नि.मा.वि. स्कूल हाताभिन्न डमबहादुर गर्वुजाले मेला अवधिभर सञ्चालन गरेको पसलमा दाना ४ बस्ने विर्जु पाइजालाई नारच्याड ६ बस्ने गोरे पुनले छुरी प्रहार गरेको भन्ने खबर पाएपछि मसमेत स्थानीय व्यक्तिहरुले घाइते विर्जु पाइजालाई उपचारकोलागि म्याग्दी जिल्ला अस्पतालमा पुन्याउँदा विर्जु पाइजाको मृत्यु भइसकेको कुरा उक्त अस्पतालका डाक्टरले बताएका हुन् । गोरे पुनले छुरी प्रहार गरी विर्जु पाइजाको मृत्यु भएको कुरा पछि प्रष्ट भयो भन्नेसमेत बेहोराको जसबहादुर तिलिजाको घटना विवरण कागज ।

मिति २०६६।१०।१० गते खिवाडमा मेला लागेकाले सो मेला अवधिमा होटल पसल सञ्चालन गर्न ऐ. वडा नं. ४ खिवाड नि.मा.वि. को हाताभिन्न मैले पसल राखेको थिएँ । साँझ पख ५:३० बजेतिर नारच्याडका गोरे समेतका ४ जना केटाहरुले मेरो पसलमा बसेर रक्सी पिएका हुन् । नारच्याडका गोरे पुनलाई मैले यसअघि देखेको चिनेको होइन । मेरो पसलमा बसेको अवस्थामा कुरा गर्दा गोरे नाम सुनेर मात्र चिनेको हुँ । राति त्यस्तै ९.०० बजेतिर मैले सामान्य चिनेको रमेश पुर्जा (ड्राइभर) र हाल नाम थाहा भएका मृतक विर्जु पाइजा दुई जनासँगै मेरो पसलमा आए । विर्जु र रमेश पाइजाले १ क्वार्टर ब्याकपेपर किनेर पिउन थाले । गोरे पुनका ४ जना साथी तथा विर्जु र रमेश (ड्राइभर) समेत एउटै टेबुलमा बसेर रक्सी पिउँदै कुरा गर्दै थिए । तिनीहरुले के कुरा गरे स्पष्ट सुनिन, म आफ्नो काम धन्दामा लागेको थिएँ । त्यसपछि ट्याक्क आवाज सुनें, पछाडि फर्केर हेर्दा ड्राइभर रमेश पुर्जालाई वियरको बोतलले टाउकोमा हानेको देखें, हान्ने व्यक्तिलाई मैले चिनिन । रमेश कसो कसो उछिट्टिएर म नजिकै आई पुग्दा मैले समातेर बाहिर धकेली दिएँ । त्यसै अवस्थामा गोरे पुनले छुरी हातमा लिएर विर्जु पाइजालाई प्रहार गरे, विर्जु पाइजा भूँईमा ढले , त्यसपछि होटलमा भएका सबै भागेका हुन् । घटनाका सम्बन्धमा मेला आयोजक कमिटी र स्थानीय प्रहरीमा खबर गरेको हुँ । आयोजक पाटीका अध्यक्ष जसबहादुर तिलिजासमेतका मानिसहरुले घाइते विर्जु पाइजालाई अस्पताल ल्याएकोमा सोही चोटपिडाबाट नै विर्जु पाइजाको मृत्यु भएको हो । सँगै बसेका अरु ३ जना व्यक्तिहरु मत सल्लाहमा संलग्न भए

नभएको मलाई थाहा भएन भन्नेसमेत बेहोराको घटनाका प्रत्यक्षदर्शी होटल सञ्चालन गर्ने डमबहादुर गर्वुजाको घटना विवरण कागज ।

मिति २०६६।१०।१० गते खिवाडमा लागेको मेला हेर्न म, हेमराज पुर्जा, तथा विष्णुकुमार पुर्जा संगै गएका थियौं । राति १०:०० बजेतिर दाना ४ बस्ने विर्जु पाइजालाई गोरे पुनले छुरी प्रहार गरेको कुरा सुनी थाहा पाएँ । गोरेको नाम गोविन्द पुन हो । घटना मैले प्रत्यक्ष देखिन, वारदात पश्चात स्थानीय व्यक्तिहरुले घाइते विर्जु पाइजालाई उपचारार्थ बेनी ल्याउने क्रममा म पनि आएको हुँ । उपचार हुन नपाउँदै विर्जु पाइजाको मृत्यु भएको हो । अरुको संलग्नता भन्न सकिन्न भन्नेसमेत बेहोराको विनोद शेरपुञ्जा र हेमराज पुर्जाको करिब एकै मिलान बेहोराको घटना विवरण कागज ।

२०६६।१०।१० गते म सोही मेलामा थिएँ । गोरे पुनले हातमा छुरी/चक्रु नचाउँदै गोरे डनलाई कस्ले के गर्छ भन्दै हिडिरहेको देखेको हुँ । त्यसको केही समयपछि गोरे पुनले विर्जु पाइजालाई छुरी हानी मान्यो भन्ने हल्ला सुनें । त्यसपछि म विर्जु पाइजा भएको होटलमा आएँ, विर्जु पाइजा भूँईमा लडिरहेको देखे । घाइते विर्जु पाइजालाई मसमेतका साथीहरुले उपचारकोलागि म्याग्दी जिल्ला अस्पतालमा ल्याउँदै गर्दा मृत्यु भएको हो । निजसँग पूर्व रिसइवी केही छैन भन्नेसमेत बेहोराको राजु थापाको घटना विवरण कागज ।

गोरे पुनको हातमा चक्रु थियो । घाइते विर्जु पाइजा भूँईमा लठी रहेको थियो भन्नेसमेत बेहोराको विष्णुकुमार पुर्जाको घटना विवरण कागज ।

मृतक विर्जु पाइजाको मृत्युको कारणमा Cause of death is chock (haemorrhagic-internal) due to massive hemothorax भन्ने शव परीक्षण प्रतिवेदन ।

मिति २०६६।१०।९ गतेका दिन म आफ्नो घरबाट घर गाउँ विकास समिति वडा नं. ४ मा श्रीपञ्चमीको अवसरमा मेला लागेकाले सो मेला हेर्न र मेलामा भलिवल गेम हुने भएकाले मेरो गाउँका नरेश पुन, प्रभुराम फगामी, सभुराम पुन, लोकमान फगामी, शिवचन्द्र पुन, हुकुम पुन र मसमेत गएकोमा सो दिन गेम भएन । भोलिपल्ट मिति २०६६।१०।१०

गतेका दिनको त्यस्तै १:०० बजेतिर १ गेम भलिबल खेली साँझ ६:०० बजे तिर खिवाड नि.मा.वि.को हाताभिन्न डमबहादुर गर्वुजाले मेला अवधिभर सञ्चालन गरेको होटलमा गई म र मेरो साथी कुले भन्ने दर्शन थापा मगर एउटा टेवलमा बसेका थियौं । म सँगै गएका कुले भन्ने दर्शन थापामगरले ब्याकपेपर (रक्सी) र स्प्राइट मागेर हामी दुई जनाले रक्सीमा स्प्राइट मिसाएर खान लागेका बखत रमेश पुर्जा र विर्जु पाइजा बाहिरबाट रक्सी खाएर आएका रहेछन् । हामी दुई जना बसेको टेवलमा आएपछि कुले भन्ने दर्शनले विर्जु पाइजालाई र रमेश पुर्जालाई बस भने पछि नजिकै बसे । मृतक विर्जु मेरो नजिक बसेका हुन्, हामी ४ जना एउटै टेवलमा बसी रक्सी खाएका हौं, त्यति बेला साँझको ८:०० बजेको थियो । केही समयपछि मेरो गाउँका हेमनारायण गर्वुजा र नरेश पुन खाना खान गए, हामी ४ जना गएनौं , त्यहीँ बसी रक्सी खायौं । त्यस्तै ९:०० बजेतिर खाना खान गएका हेमनारायण गर्वुजा र नरेश पुन आए पछि हेमनारायण गर्वुजाले अब थोरै थोरै रक्सी खाउँ भनी रक्सी मागे, हामी ६ जनाले थोरै थोरै रक्सी खायौं, हेमनारायणले पूर्व रिसइवीको कारणले रमेशको टाउकोमा हानेका र सोही बखत नरेश पुनले पनि सिसाको गिलास टिपी रहेका थिए । त्यही बेला विर्जु पाइजाले मलाई हिक्राउन हातमा धारिलो हतियार लिएर आएको अवस्थामा नरेशले सिसाको गिलासले विर्जुलाई हिक्राए, मैले विर्जुको हातमा भएको धारिलो हतियार छुरी विर्जुको हातबाट घुमाएर मैले नै निजलाई हानेको हो । सो हतियार विर्जु पाइजाको शरीरबाट थुती मैले नै लिएर भागेको हो । विर्जु पाइजा त्यहीँ ढलेका थिए । विर्जु पाइजासँग मेरो पहिला चिनजान थिएन, सो मेलामा पहिलो पटक भेट भएको हो । मैले विर्जु पाइजालाई कोखामा हानेको छुरीको चोटपिडाबाट विर्जुको मृत्यु भएको हुनुपर्छ । हेमनारायण गर्वुजा र नरेश पुन पनि यस घटनामा दोषी छन् । निजहरुले के कति हाने मलाई थाहा भएन । घटनामा प्रयोग भएको छुरी जङ्गलमा फालेको छु भन्नेसमेत बेहोराको प्रतिवादी गोरे भन्ने गोविन्द पुनको अधिकार प्राप्त अधिकारीसमक्षको बयान ।

मिति २०६६।१०।१० गते राति विर्जु पाइजालाई गोरे भन्ने गोविन्द पुनले वारदातमा प्रयोग गरेको धारिलो हतियार छुरी वारदात पश्चात् खिवाडको जङ्गलमा फालेको छु

भनी खुलन आएको हुँदा अनुसन्धान अधिकृतसमेतको डोर उक्त स्थानमा खटी आई धारिलो हतियारको खोज तलास गर्दा फेला नपरेको भन्नेसमेत बेहोराको मुचुल्का ।

मेरो कान्छो छोरो मृतक विर्जु पाइजा मिति २०६६।१०।१० गते घर गाउँ विकास समिति वडा नं. ४ स्थित खिवाड गाउँमा श्रीपञ्चमीको मेला लागेको हुँदा सो मेला हेरी १/२ दिनमा घर आउँछु भनेर सोही दिन गएका रहेछन् सो कुरा मलाई थाहा थिएन । मिति २०६६।१०।१० गते बिहान मेरी बहिनी नाताकी दुर्गा पाइजाले मलाई विर्जु पाइजालाई नारच्याडको गोरे भन्ने गोविन्द पुनले छुरी हानी उपचारको लागि म्याग्दी जिल्ला अस्पतालमा लगेका छुन् भने पछि मैले थाहा पाएको हो । म विरामी भएका कारण अस्पताल आउन सकिन । मेरो छोरा विर्जु पाइजालाई गोरे भन्ने गोविन्द पुनसमेतका व्यक्तिहरुले कर्तव्य गरी मारेका रहेछन् । यी पक्राउमा परेका प्रतिवादीहरुलाई हदैसम्मको कारवाही गरी पाउँ भन्नेसमेत बेहोराको जालबहादुर पाइजाको घटना विवरण कागज ।

मिति २०६६।१०।१० गते राति म आफ्नै घरमा थिएँ, सोही समयमा गोरे पुन भन्ने गोविन्द पुनले विर्जु पाइजालाई छुरी प्रहार गरी मारेको भन्ने सुनेको हुँ । निजहरुले पुरानो रिसइवीले गर्दा छुरा प्रहार गरेको भन्ने सुनेको हो । निज प्रतिवादी गोरे भन्ने गोविन्द पुन पहिलादेखि नै खराब चरित्रको मानिस भएकाले विर्जु पाइजालाई कर्तव्य गरी मारेकोमा मलाई पूर्ण विश्वास लाग्छ भन्नेसमेत एकै मिलान बेहोराको दुर्गादेवी पाइजा, बुद्धिकुमारी पुर्जा, गङ्गाबहादुर पुन, थम्बहादुर तिलिजा पुन, हर्कबहादुर पुनले गरी दिएको वस्तुस्थिति मुचुल्का ।

प्रतिवादी मध्येका गोरे भन्ने गोविन्द पुनले मिति २०६६।१०।१० गते राति घर गाउँ विकास समितिको खिवाड नि.मा.वि. को विद्यालयमा लागेको श्रीपञ्चमीको मेलामा डम्बहादुर गर्वुजाको होटल कोठामा धारिलो हतियार छुरी प्रयोग गरी रोपी घोची विर्जु पाइजालाई घाइते बनाई उक्त चोट पिडाका कारण विर्जु पाइजाको मृत्यु भएको पुष्टि हुन आएकाले प्रतिवादी गोरे भन्ने गोविन्द पुनको सो कार्य मुलुकी ऐन ज्यान सम्बन्धी महलको १. नं. विपरीत ऐ. महलका १३(३) नं. बमोजिमको कसूर अपराध हुँदा ऐ. १३(३) नं. बमोजिम सजाय गरी फरार प्रतिवादीहरु हेमनारायण गर्वुजा, नरेश पुन र कुले भन्ने दर्शन

थापा मगरले उक्त वारदातमा गोरे भन्ने गोविन्द पुनसँगसँगै रहेका प्रतिवादी गोरे भन्ने गोविन्द पुनले छुरी निकाली हातमा नचाउँदा थुनछेक नगरी हेरी बसेका र अर्का साथी रमेश पुर्जासँग विवाद निकाली निजलाई वियरको बोतलले प्रहार गरी उक्त वारदातमा मतलबी कार्य गरी मुलुकी ऐन ज्यान सम्बन्धी महलका १ नं. विपरित १७(३) नं. को कसूर अपराध गरेकाले ऐ. को १७(३) नं. बमोजिमको सजाय गरी पाउँ भन्नेसमेत बेहोराको अभियोगपत्र ।

मिति २०६६ सालको माघ ९ गते घर गाउँ विकास समितिको खिवाड भन्ने ठाउँमा लागेको श्रीपञ्चमीको मेला भर्न मसमेतका साथीहरू गएका र मिति २०६६।१०।१० गते साँझ ५:३० बजे उक्त मेला लागेको विद्यालयको हाताभिन्न सञ्चालन भएको होटलमा म र कुले भन्ने दर्शन थापा चिसो पिउन गएकोमा दर्शन थापाले हल्का रक्सी पिउँ भनेकाले हामी दुवै जनाले दालमोट, स्प्राइट र ब्याकपेपर खाई बसेको अवस्थामा ६ बजे तिर विर्जु पाइजा र रमेश भन्ने २ जना व्यक्तिहरू हामी बसेको ठाउँमा आए, दर्शन थापाले निजहरूसँग चिनजान गरायो । दर्शन र रमेश टेबुलको एकापट्टी म र विर्जु टेबुलको अर्को पट्टि बसी सँगै व्यापक पेपर खाँदै गर्दा ७/८ बजेतिर हेमनारायण र नरेश पुन त्यहाँ आई ब्याकपेपर खाई गफ गरी ८:३० बजे त्यहाँबाट खाना खान गएकोमा ९ बजेतिर पुनः फर्की आए । म, विर्जु रमेश र दर्शनले होटलवालालाई बील बुझाई हिँड्न लागेको बेलामा पुनः हेमनारायण र नरेशले रक्सी खाउँ भनेकाले सबैले रक्सी खायौं । हेमनारायणले विर्जु पाइजालाई ठूलो ठूलो स्वरले नबोल भनेकोमा यिनीहरू बीच सामान्य भनाभन भयो । मैले कल झगडा नगर भनेपछि हेमनारायणले रमेशलाई हान्न भनी हातमा लिएको वियरको बोतल २ वटा भूँडमा राख्यो र बाहिर निस्की गएको २ मिनेट लगत्तै आई एक्कासि बोतल निकाली रमेशलाई टाउकोमा हान्यो, म छुट्याउन गएँ, रमेश भन्ने बाहिर निस्की भाग्यो म पछाडि फर्कदा नरेश पुन लगायतका मैले नचिनेका अन्य केटाहरूले विर्जु पाइजालाई पिटी रहेका थिए । नरेश पुनले हिरकाउन पछि भनी मलाई भनेपछि भूँडमा ढलेका विर्जु पाइजालाई मैले लात्ती मुक्काले हानेको हुँ । अन्य व्यक्तिले गिलाससमेतले हानेका थिए । मैले जाहेरीमा लेखिए अनुसार धारिलो हतियारले हानी मारेको होइन, को कस्ले छुरी हाने मलाई रक्सी लागेको हुँदा थाहा पाइन ।

अनुसन्धानको क्रममा कागज गर्ने व्यक्तिहरुले मलाई आरोप लगाई किन लेखाइ दिए थाहा छैन । अधिकार प्राप्त अधिकारीसमक्ष भएको बयान कागजको बेहोरा प्रहरीले मलाई कुटपीट गर्ने, धम्क्याउने गरेकाले उक्त बयान गरेको हुँ । मैले मृतक विर्जु पाइजालाई लात्ता मुक्काले हानेको हुँ तर धारिलो हतियार प्रयोग गरेको होइन भन्नेसमेत बेहोराको प्रतिवेदी गोरे भन्ने गोविन्द पुनको म्याग्दी जिल्ला अदालतसमक्षको बयान ।

मिति २०६६।१०।१० गते खिवाडमा लागेको श्रीपञ्चमी मेलाको भलिवल खेल खेली सकिए पछि त्यहाँ रहेको मेलामा राखिएको डमबहादुर गर्वुजाको होटलमा म र नरेश पुन खाजा नास्ता खान गई ८.०० बजेको समयमा आफूले खाना खाने ठाउँ रेवुना थकालीको घरमा गई खाना खाई एक छिन मेला हेरी पुनः डमबहादुर गर्वुजाको होटलमा जाँदा त्यहाँ गोरे भन्ने गोविन्द पुन र मृतक विर्जु पाइजाबीच भनाभन भएको थियो । त्यहाँ कुले भन्ने दर्शन थापा र रमेश पुर्जा पनि रक्सीले मस्त थिए । म ढोकाबाटभित्र पर्नासाथ एक्कासी रमेश पुर्जाले रक्सीको सुरमा ढोका छेउमा भएको खाली वियरको बोतल समाती मलाई हिक्याउन आए पछि मैले पनि ज्यान बचाउनका लागि खाली वियरको बोतल हातमा लिएँ । लगत्तै नरेशभित्र पसी रमेशलाई हकारे पछि रमेश पुर्जाले हामी २ जना देखि ढोकाबाट निस्की भाग्दा म र नरेशले निजलाई विद्यालयको चउरको छेउसम्म लखेटी फर्की डमबहादुरको होटलमा आउँदा विर्जु पाइजा भूइँमा लडी रहेका थिए । मृतक विर्जु पाइजालाई को कस्ले छुरी प्रहार गरे मलाई थाहा छैन, होटल मालिकलाई नै थाहा होला । ड्राइभर रमेश पुर्जा र मबीच वियरको बोतल हातमा लिई झगडा हुन लागेकाले गोविन्द पुन र मृतक विर्जु पाइजाबीचको झगडातर्फ मेरो ध्यान जान नसकेको कारण प्रतिवादी गोविन्द पुन र मृतकबीच भएको झगडा मिलाउने, छुरी हान्दा छेक्ने काम गर्न नसकेका हौं । उक्त होटलमा दर्शन थापा लगायत मैले नचिनेका अन्य व्यक्तिहरु थिए । ड्राइभर रमेश पुर्जासँग गाडीको भाडा सम्बन्धमा तिप्ल्याड भन्ने ठाउँमा भनाभन भएको कारण रक्सी सेवन गरी मसँग झगडा गर्न आएका हुन् । मसमेतको पूर्व योजना अनुसार मृतक विर्जु पाइजालाई कर्तव्य गरी मारेको भन्ने जाहेरी झुट्टा हो । म र सहअभियुक्त नरेश पुनको उक्त घटनामा

संलग्नता छैन । मिति २०६६।१०।१० को घटना सम्बन्धमा होटलवाला डमबहादुरलाई नै थाहा जानकारी छ । घटनामा मेरो कुनै संलग्नता, दोष नहुँदा मैले अभियोग दावीबाट सफाई पाउनु पर्दछ भन्नेसमेत बेहोराको प्रतिवादी हेमनारायण गर्वुजाको म्याग्दी जिल्ला अदालतसमक्षको बयान ।

मिति २०६६।१०।१० गते खिवाडमा लागेको श्रीपञ्चमी मेलाको भलिवल खेल सकिए पछि त्यहाँ रहेको विद्यालयको प्राङ्गणमा रहेकोमा डमबहादुर गर्वुजाको होटलमा म र हेम नारायण गर्वुजा खाजा नास्ता खान गई त्यहाँबाट ८.०० बजेको समयमा आफूले खाना खाने ठाउँ रेवुना थकालीको घरमा गई खाना खाई एक छिन मेला हेरी पुनः डमबहादुर गर्वुजाको होटलमा जाँदा त्यहाँ गोरे भन्ने गोविन्द पुन र मृतक विर्जु पाइजाबीच भनाभन भई रहेको थियो । मसँग गएका हेमनारायण होटलभित्र छिर्न लाग्दा सोही होटलमा रक्सी खाई बसेका रमेश पुर्जाले साथी हेमनारायणलाई वियरको बोतल समाती हिराउन आएपछि हेमनारायण गर्वुजाले पनि वियरको खाली बोतल हातमा लिई एक आपसमा ताकाताक गर्न लागेपछि म कोठाभित्र गई रमेश पुर्जातर्फ फर्की निजलाई हपार्न लाग्दा हेमनारायणसँग मलाई देखी डराई रमेश ढोकाबाट बाहिर निस्की भाग्न थालेपछि म र हेमनारायणले विद्यालयको चउरसम्म लखेट्यौं । त्यसपछि रमेश कहाँ लुकी बस्यो देखेनौं । हामी चउरबाट फर्की डमबहादुरको होटलमा आउँदा विर्जु पाइजा भूँडमा लडिरहेका थिए । मृतक विर्जु पाइजालाई को कस्ले के ले चोट प्रहार गरी कर्तव्य गरी मारे मलाई थाहा छैन । उक्त घटनाको सम्बन्धमा यथार्थ जानकारी होटल मालिक डमबहादुरलाई नै होला । मैले विर्जु पाइजालाई गिलासले हानेको र गोरे पुनलाई हान भनी अहाएको भनी सह-अभियुक्त गोरे भन्ने गोविन्द पुनले लेखाई दिएको बेहोरा झुठ्ठा हो । ड्राइभर रमेश पुर्जा र हेमनारायणको झगडामा मेरो ध्यान गएकोले प्रतिवादी गोविन्द पुन र मृतकबीच भएको झगडातर्फ मेरो ध्यान जान सकेन । सहअभियुक्त गोरे पुनले छुरी हातमा लिएर नचाएको ननचाएको सम्बन्धमा मलाई केही थाहा छैन । उक्त घटनामा म मतलबीमा रही मृतक विर्जुलाई छुरी प्रहार गर्नमा प्रतिवादी गोविन्द पुनलाई कुनै सहयोग गरेको होइन । उक्त घटनामा मेरो कुनै

दोष नहुँदा मैले अभियोग दावीबाट सफाई पाउनु पर्छ भन्नेसमेत बेहोराको प्रतिवादी नरेश पुनको म्याग्दी जिल्ला अदालतसमक्षको बयान ।

शुरु अदालतबाट जारी भएको प्रतिवादी कुले भन्ने दर्शन थापामगरका नाउँको ७० दिने म्याग्दी पूर्जा २०६७।५।६ मा तामेल भई आएकोमा उक्त म्याग्दीमा प्रतिवादी शुरु अदालतमा उपस्थित हुन नआई उक्त म्याग्दी गुजारी बसेका रहेछन् ।

मिति २०६६।१०।१० गते राति घटेको घटना हामीले भोलिपल्ट थाहा पाएको हो। खिवाडमा लागेको श्रीपञ्चमी मेलामा गोरे, हेमनारायण, नरेश यी सबैले होटलमा बसी जाँड रक्सी खाँदै रहेको अवस्थामा पहिलेको रिसइवी निकालेर गोरे पुनले एक्कासी मृतक विर्जु पाइजालाई छुरीले हानी मारेको भन्ने सुनेको हो । अनुसन्धानमा भएको कागजको बेहोरा र सहीछाप हामीहरुको नै हो भन्नेसमेत बेहोराको वस्तुस्थिति मुचुल्कामा कागज गर्ने बुद्धिकुमारी पुर्जाको बकपत्र ।

मिति २०६६।१०।१० गते राति घटेको घटना हामीले भोलिपल्ट थाहा पाएको हो। खिवाडमा लागेको श्रीपञ्चमी मेलामा गोरे, हेमनारायण, नरेशसमेत होटलमा बसी जाँड रक्सी खाँदै रहेको अवस्थामा पहिलेको रिसइवी निकालेर गोरे पुनले एक्कासी मृतक विर्जु पाइजालाई छुरीले हानी मारेको भन्ने सुनेको हो । अनुसन्धानमा भएको कागजको बेहोरा र सहीछाप मेरो नै हो भन्नेसमेत बेहोराको वस्तुस्थिति मुचुल्कामा कागज गर्ने दुर्गादेवी पाइजाको बकपत्र ।

मिति २०६६।१०।१० गते राति घटेको घटना हामीले भोलिपल्ट थाहा पाएको हो। खिवाडमा लागेको श्रीपञ्चमी मेलामा गोरे, हेमनारायण, नरेशसमेत भई होटलमा बसी जाँड रक्सी खाई पहिलेको रिसइवी निकालेर गोरे पुनले मृतक विर्जु पाइजालाई छुरीले हानी मारेको भन्ने सुनेको हो । अनुसन्धानमा भएको कागजको बेहोरा र सहीछाप मेरो नै हो भन्नेसमेत बेहोराको वस्तुस्थिति मुचुल्कामा कागज गर्ने गङ्गाबहादुर पुनको बकपत्र ।

मिति २०६६।१०।१० गते राति ९:३० बजेको खाना खाई मेला लाग्ने विद्यालय तर्फ जाँदा डमबहादुरले होटल गरेको कोठा बाहिर धेरै मानिसको भिडभाड भएकोले के भएछ

भनी होटलभित्र जाँदा त्यहाँ विर्जु पाइजा भूईँमा ढलेको अवस्थामा गम्भीर घाइते भएकाले निजलाई उपचारकोलागि तत्कालै स्टेचरमा राखी घर स्वास्थ्य चौकीमा लगी प्राथमिक उपचार गरी त्यहाँ उपचार हुन नसकी म्याग्दी अस्पतालमा ल्याउँदा मृतकको मृत्यु भइसकेको थियो । मृतक विर्जु पाइजालाई शरीरको कोखामा ठूलो चोट लागेको थियो । उक्त चोट चक्कुले हानेको जस्तो थियो । अनुसन्धानमा भएको कागजको बेहोरा र सहीछाप मेरो नै हो भन्नेसमेत बेहोराको प्रहरीमा कागज गर्ने जसबहादुर तिलिजाको बकपत्र ।

मिति २०६६।१०।१० गतेका दिन म पोखरामा भएकाले उक्त घटनाका सम्बन्धमा मलाई केही थाहा छैन । प्रतिवादी गोविन्द पुन गाउँमा राम्रो सोच भएका असल चालचलन भएका मानिस हुन् भन्नेसमेत बेहोराको प्रतिवादी गोरे भन्ने गोविन्द पुनका साक्षी टकबहादुर पुनको बकपत्र ।

मिति २०६६।१०।१० गते ९:३० बजेको समयमा मैले सञ्चालन गरेको होटलमा म काममा व्यस्त भएको अवस्थामा होटल कोठाभित्र बोटलको आवाज आएको सुनी हेर्दा विर्जु पाइजा लडेको देखें । कोठामा १०-१२ जना मानिसहरू थिए । कसैलाई चिन्दीन, मृतक विर्जु पाइजालाई कहाँ चोट लागेको थियो देखिन, कसले हान्यो थाहा पाइन, घाउचोट पनि देखिन, अनुसन्धानको क्रममा भएको कागजको बेहोरा र सहीछाप मेरो नै हो भन्नेसमेत बेहोराको घटना विवरणमा कागज गर्ने डमबहादुर गर्वुजाको बकपत्र ।

मिति २०६६।१०।१० मा भाइ विर्जु पाइजा घर गाउँ विकास समितिको खिवाड भन्ने ठाउँमा लागेको श्रीपञ्चमी मेलामा गएको थियो । सो राति गोरे पुनले भाइ विर्जु पाइजालाई छुरी हानी मारेको कुरा भोलिल्ट विहान ४.०० बजेतिर मेरी फुपुले फोनबाट भनेपछि घटनाको बारेमा थाहा भएको हो । पहिला गोरे पुनले चक्कुले पछाडि पट्टि हानेछ । त्यसपछि अन्य प्रतिवादीहरूले योजना बनाई हत्या गरेका रहेछन् । दानाको मेलामा नारच्याड र दानाका केटाहरूबीच झगडा भएको, झगडा नगर्ने भनी मिलेकोमा उनीहरूले योजना बनाई भाइको हत्या गरेका हुन् । जाहेरी बेहोरा र सहीछाप मेरो नै हो भन्नेसमेत बेहोराको जाहेरवाला गजेन्द्र पाइजाको बकपत्र ।

मृतक विर्जु पाइजालाई गोरे भन्ने गोविन्द पुनले मारेको भन्ने सुनी थाहा पाएको हो । अनुसन्धानमा भएको कागजको बेहोरा र सहीछाप मेरो नै हो भन्नेसमेत एकै मिलान बेहोराको वस्तुस्थिति मुचुल्कामा कागज गर्ने थमबहादुर तिलिजा पुन र हर्कबहादुर पुनको छुट्टा छुट्टै बकपत्र ।

प्रतिवादी गोरे भन्ने गोविन्द पुन प्रायः पोखरामा बसी पढ्ने गरेकाले गाउँघरमा आउँदा सबै साथी भाइहरूसँग मेलमिलाप गरी बस्ने मिलनसार व्यक्ति थिए । दाना र नारच्याड गाउँका युवाहरूबीच पहिलेदेखि नै झगडा हुँदै आएकोले दानाका केटाहरूबाट नारच्याडका केटाहरूलाई तल पार्न झुट्टा आरोप लगाइएको हो । विर्जु भन्ने व्यक्ति गाउँघरमा उदण्ड मच्चाउने व्यक्ति भएको र सबैलाई दुःख दिएको कारण उसका धेरै शत्रु भएकोले हुलमुलमा जसले पनि घटना घटाउन सक्छन् । प्रतिवादी गोविन्द पुन उक्त घटनामा निर्दोष हुँदा निजले आरोपित कसूरबाट सफाई पाउनु पर्छ भन्नेसमेत बेहोराको प्रतिवादी गोरे भन्ने गोविन्द पुनका साक्षी हुकुम पुनको बकपत्र ।

प्रतिवादी हेमनारायण र नरेश पुनउपर लगाएको आरोप निराधार हो । यिनीहरूले मानिसहरूलाई झगडा गर्न उक्साउने, हत्या गराउन मद्दत गर्ने कुनै काम गरेका छैनन् । यिनीहरूको गाउँघरको चालचलन राम्रो छ । यिनीहरूको उक्त घटनामा कुनै संलग्नता नहुँदा आरोपित कसूरबाट सफाई पाउनु पर्दछ भन्नेसमेत बेहोराको प्रतिवादी हेमनारायण गर्वुजा र नरेश पुनका साक्षी टकबहादुर पुनको बकपत्र ।

प्रतिवादीहरू हेमनारायण गर्वुजा र नरेश पुन गाउँघरका असल चालचलन भएका मानिसहरू हुन् । उनीहरू गाउँमा अरुसँग निहुँ खोज्ने, झगडा गर्ने खालका मानिस होइनन् । यिनीहरूले सफाई पाउनु पर्दछ भन्नेसमेत बेहोराको प्रतिवादी हेमनारायण गर्वुजा र नरेश पुनका साक्षी जितबहादुर गर्वुजाको बकपत्र ।

घटना रातको समयमा धेरै मानिसको भिडको माझमा भएकोले घटना यसैले घटाएको भन्न सक्ने अवस्थामा छैन । दाना र नारच्याड गाउँका मानिसहरूबीच धेरै समय अघिदेखि नै वनजङ्गल, चरिचरनसमेतको विषयमा झगडा हुँदै आएकोले सोही रिसझवीको कारण विर्जु

पाइजाको हत्याको आरोप नारच्याड तर्फका केटाहरुमाथि लगाइएको हो । यी प्रतिवादी गोविन्द पुन असल स्वभावका मानिस भएको र कसैलाई तर्साउने झगडा गर्ने मानिस नहुँदा निजले आरोपित कसूरबाट सफाई पाउनु पर्छ भन्नेसमेत बेहोराको प्रतिवादी गोरे भन्ने गोविन्द पुनका साक्षी नन्दराम पुनको बकपत्र ।

गाउँघरको मेलामा को कसले के गर्छ कसैलाई मतलब हुँदैन । विशाल मेलामा भएको व्यक्ति हत्याको विषयलाई लिएर यी प्रतिवादीहरुउपर दोष थोपार्न मिल्दैन । जाहेरवालाले यी दुवै जनालाई किटानी जाहेरी नगरेको र अन्य वादीका साक्षीहरुले पनि दोषी छन् भनी भन्न नसकेको अवस्थासमेतको आधारमा यी प्रतिवादीहरुले विर्जु पाइजाको हत्यामा कुनै सहयोग पुऱ्याएका नहुँदा सफाई पाउनु पर्दछ भन्नेसमेत बेहोराको प्रतिवादी हेमनारायण गर्वुजा र नरेश पुनका साक्षी तेजबहादुर गुरुङको बकपत्र ।

प्रतिवादी गोरे भन्ने गोविन्द पुनले मृतक विर्जु पाइजालाई छुरी प्रहार गरेको कुरा सुनी थाहा पाएको हुँ । गोरे पुन र हेमनारायण गर्वुजा सँगै थिए भनी मैले भनेको होइन । उक्त घटना मैले आँखाले देखेको होइन । प्रहरीमा भएको कागजको सहीछाप मेरो हो भन्नेसमेत बेहोराको अ.व. ११५ नं. बमोजिम बुझिएमा घटना विवरणमा कागज गर्ने हेमराज पुर्जाको बकपत्र ।

मेरो छोरा विर्जु पाइजालाई गोरे भन्ने गोविन्द पुनले छुरी निकाली पछाडिबाट प्रहार गरेको चोटको कारणबाट मृतकको मृत्यु भएको हो । प्रहरीमा भएको कागजको बेहोरा र सहीछाप मेरो नै हो भन्नेसमेत बेहोराको घटना विवरणमा कागज गर्ने जालबहादुर पाइजाको बकपत्र ।

प्रतिवादी गोरे भन्ने गोविन्द पुनको अधिकार प्राप्त अधिकारी समक्षको बयान, लास जाँच मुचुल्का, घटनास्थल मुचुल्का, जाहेरी दरखास्त तथा शव परीक्षण प्रतिवेदन समेतबाट प्रतिवादी गोरे भन्ने गोविन्द पुनको कर्तव्यबाट नै मृतक विर्जु पाइजाको मृत्यु भएको देखिन आएको हुँदा निजले आरोपित कसूर गरेको ठहरी निजलाई मुलुकी ऐन ज्यान सम्बन्धी महलको १३(३) नं. बमोजिम सर्वस्वसहित जन्म कैद हुने ठहर्छ । प्रतिवादीहरु हेमनारायण गर्वुजा र

नरेश पुनको उक्त घटनामा संलग्नता रहेको भन्ने पुष्टि हुन नआएकाले निज प्रतिवादीहरूले अभियोग दावीबाट सफाई पाउने ठहर्छ । गोरे भन्ने गोविन्द पुनलाई १० वर्ष कैद सजाय हुन मनासिव देखि अ.बं.१८८ नं. बमोजिम राय व्यक्त गरेको छु भन्नेसमेत बेहोराको म्याग्दी जिल्ला अदालतको मिति २०६८।८।२८ को फैसला ।

मृतक र मबीच कुनै पूर्व रिसइवी रहे भएको र सोही इविका कारण म अपराधिक मनसाय बोकेको भन्ने कुरा मिसिल र अन्य तथ्यबाट पुष्टि भएको छैन । मनसाय, तयारी र उद्योग विना मेलाको भिडभाडकाबीचमा भएको कसैको हत्याको अपराधिक दायित्व मेरो थाप्लोमा थोपार्न मिल्दैन । यसैले ज्यान मारेको हो भनी किटानी साथ कोही कसैले भन्न सकेका छैनन् । शंका रहित वा निसंकोच रूपमा कोही कसैले प्रतिवादी म आफूलाई पोल वा किटान गरी कागज गर्न सकेको स्थिति छैन । घटना विवरण कागज गर्ने अधिकांश व्यक्तिहरूले सुनेको कुरा व्यक्त गरेका छन् । प्रत्यक्षदर्शी भनिएका डमबहादुर गर्वुजाको बयानमा १०/१२ जना मानिस थिए । मैले चिन्दिन मृतकलाई कहाँ कहाँ चोट लागेको थियो देखिन मेलाको भिडभाड निकै थियो कसको चोटले मृतकको मृत्यु भएको भन्ने देखिन भनी उल्लेख रहेकोमा सो भनाइलाई अन्यथा तोडमोड गरी म्याग्दी जिल्ला अदालतबाट भएको फैसला बदर भागी छ । मृतकले निहुँ खोजी झगडा गर्न खोज्दा मैले सकेसम्म संयमित भई सम्झाई बुझाई गरेको मेलामा सबैले रक्सी खाएको अवस्थामा मृतक स्वयंले घटनालाई उत्तेजित बनाई घटनास्थल वरपर अन्य मानिसहरूले पनि चोट प्रहार गरेको तथ्यलाई नजर अन्दाज गर्दै मलाईमात्र बलिको बोको बनाउने गरी दिइएको जाहेरीको आधारमा भएको शुरूको फैसला कानून, न्याय, समन्याय वा प्राकृतिक न्यायसमेतको विपरीत रहेको हुँदा सो फैसला बदर गरी आरोपित कसूरबाट पूर्ण सफाई पाऊँ भन्नेसमेत बेहोराको प्रतिवादी गोरे भन्ने गोविन्द पुनको पुनरावेदन अदालत बाग्लुङमा परेको पुनरावेदन पत्र ।

प्रतिवादी हेमनारायण गर्वुजा र नरेश पुन घटनास्थलमा नै रहे भएको र हेमनारायण गर्वुजा र रमेश पुर्जाबीच झगडा भएको लगायतका अन्य तथ्यबाट पुष्टि भई रहेकोमा मृतकलाई छुरी प्रहार गरी घाइते भई भूँईमा ढलेपछि पनि हार गुहार गरी मृतकलाई

अस्पताल लैजानमा संलग्न नरहेका एवं मृतकका साथी रमेश पुर्जालाई वियरको बोटलले हानी वारदात स्थलबाट भगाई मृतकलाई मार्न सहज वातावरण तयार पारी मृतकलाई जोगाउने कुनै प्रयास नगरी वारदात पश्चात भागी फरार रहेको समेतबाट यी प्रतिवादीहरूले अभियोग दावी बमोजिमको कसूर गरेको स्पष्ट भई रहेको हुँदा निज प्रतिवादीहरू हेमनारायण गर्वुजा र नरेश पुनलाई शुरुबाट सफाई हुने गरी भएको फैसला त्रुटीपूर्ण भएको हुँदा निजहरूका हकमा सो फैसला बदर गरी निजहरूलाईसमेत अभियोग दावीबमोजिम सजाय गरी पाउँ भन्नेसमेत बेहोराको वादी नेपाल सरकारको पुनरावेदन अदालत बाग्लुङमा परेको पुनरावेदपत्र ।

यसमा प्रतिवादी गोरे भन्ने गोविन्द पुन तथा वादी नेपाल सरकारको पुनरावेदन परेको देखिँदा पर्न आएको पुनरावेदन एक अर्कालाई जानकारी दिई वादी नेपाल सरकारको पुनरावेदपत्रमा उल्लेखित प्रतिवादीहरूलाई अ.बं. २०२ नं. बमोजिम विपक्षी झिकाई आए पछि वा अवधि व्यतित भएपछि नियमानुसार गरी पेश गर्नु भन्नेसमेत बेहोराको पुनरावेदन अदालत बाग्लुङको मिति २०६९।६।१५ को आदेश ।

प्रतिवादीमध्येका गोरे भन्ने गोविन्द पुनले मृतक विर्जु पाइजालाई छुरी प्रहार गरिरहेको अवस्थामा प्रतिवादी हेम नारायण गर्वुजा र प्रतिवादी नरेश पुन वारदात स्थलमा मौजुद रहेको भन्ने देखिँदा हेमनारायण गर्वुजा र नरेश पुनलाई अभियोग दावीबाट सफाई दिने गरी भएको म्याग्दी जिल्ला अदालतको फैसला सो हदसम्म केही उल्टी भई प्रतिवादी हेमनारायण गर्वुजा र नरेश पुनलाई मुलुकी ऐन ज्यान सम्बन्धी महलको १७(३) नं. बमोजिम जनही ६ (छ) महिना कैद सजाय हुने ठहर्छ । प्रतिवादी गोरे भन्ने गोविन्द पुनलाई ज्यान सम्बन्धीको १३(३) नं. बमोजिम सर्वस्व सहित जन्म कैदको सजाय हुने ठहर्न्याएकोसम्म शुरुको फैसला सदर हुने ठहर्छ । प्रतिवादी गोरे भन्ने गोविन्द पुनलाई अ.बं. १८८ नं. बमोजिम १० वर्ष कैद सजाय हुनु पर्ने भनी शुरु म्याग्दी जिल्ला अदालतबाट व्यक्त रायसँग सहमत हुन नसकिने हुँदा उक्त रायलाई समर्थन गर्न मिलेन भन्नेसमेत बेहोराको पुनरावेदन अदालत बाग्लुङको मिति २०६९।१०।२३ को फैसला ।

हामीले अपराध घटित गराएको भनी कहीं कतैबाट पुष्टि नै हुन सकेको छैन । अपराध स्वीकार गर्नु र अपराधसँग सम्बन्धित तथ्यसम्म स्वीकार गर्नुलाई एउटै रूपमा व्याख्या गर्न मिल्दैन । डाइभर रमेश पुर्जासँग भनाभन भई निजलाई पिछ्छा गर्दै बाहिर निस्केको अवस्थामा मृतकको मृत्यु भएको र जाहेरवाला र बुझिएका मानिसहरुले हामीलाई पोलसम्म गर्न नसकेको यथार्थतातर्फ विवेचनासम्म नगरी रमेश पुर्जाको अदालतसमक्ष उपस्थित भई बकपत्र गरी प्रमाणित नै गर्न नसकेको मौकाको बयानलाई आधार मानी मृतकलाई छुरी प्रहार हुँदा नरोकेको भन्ने अर्थ गरी हामीलाई दोषी ठहर गरी भएको पुनरावेदन अदालत बाग्लुङको फैसला प्रमाण ऐन, २०३१ को दफा १८, २५ र ५४ तथा अदालतबाट प्रतिपादित नजिर सिद्धान्तसमेतको त्रुटिपूर्ण हुँदा बदर गरी अभियोगदावीबाट सफाई पाउँ भन्नेसमेत बेहोराको प्रतिवादीहरु हेमनारायण गर्वुजा र नरेश पुनको यस अदालतमा परेको संयुक्त पुनरावेदनपत्र ।

अपराध हुनका लागि मनसाय, तयारी, उद्योग र कार्य भएको हुनु पर्नेमा मनसाय, तयारी र उद्योग विना मेलाको भिडभाडको बीचमा भएको कसैको हत्याको अपराधिक दायित्व मेरो थाप्लोमा थोपर्न मिल्दैन । प्रमाण ऐन २०३१ को दफा १८ र २३(ख) अनुसार चिकित्सकीय प्रमाण दिने व्यक्तिले दिएको रायलाई अदालतमा उपस्थित गराई प्रमाणित गरेको अवस्थामा मात्र प्रमाणमा लिन मिल्ने हो । जाहेरवालाले सुनेको आधारमा गरेको किटानी जाहेरी आफैँमा प्रमाण हुन सक्दैन । प्रहरीसमक्ष करकापमा पारी गराइएको सावित्री बयानका आधारमा शंका रहित प्रमाणबाट मेरो अपराध पुष्टि नै हुन नसकेको अवस्थामा कसूरदार ठहर गरी भएको फैसला प्रमाण ऐन, २०३१ को दफा १८, २५ र ५४ एवं नजिर सिद्धान्तसमेतको प्रतिकूल रहेको हुँदा उक्त फैसला उल्टी गरी आरोपित कसूरबाट अलग फुर्सद दिलाई पाउँ भन्नेसमेत बेहोराको प्रतिवादी गोरे भन्ने गोविन्द पुनको यस अदालतमा परेको पुनरावेदनपत्र ।

नियम बमोजिम पेशी सूचीमा चढी इजलाससमक्ष पेश हुन आएको प्रस्तुत मुद्दामा पुनरावेदक प्रतिवादी गोरे भन्ने गोविन्द पुनको तर्फबाट विद्वान वरिष्ठ अधिवक्ता श्री

रविनारायण खनाल तथा विद्वान अधिवक्ता श्री राजाराम घिमिरेले प्रतिवादी गोरे भन्ने गोविन्द पुनले पूर्व तयारीका साथ नियोजित किसिमले विर्जु पाइजालाई कर्तव्य गरी मारेको भन्ने जाहेरीमा उल्लेख हुन नसकेको, वारदात अत्यधिक भिड रहेको मेलामा भएको हुँदा र मृतकलाई पछाडिबाट छुरी प्रहार गरेको देखिएको स्थितिमा यसैले हानेको हो भनी भन्न नसकिएको अवस्थामा अनुमानको आधारमा प्रतिवादी गोविन्द पुनलाई दोषी करार गर्न मिल्दैन। ड्राइभर रमेश पुर्जाको बयानबाट प्रतिवादी गोविन्द पुनले झगडा साम्य पार्न पहल गरेको र उक्त घटनाका प्रत्यक्षदर्शी भनिएका डमबहादुर गर्वुजाले घटना देखेको भनी बकपत्र गर्न नसकेको अवस्थामा शंका रहित तवरबाट मृतकलाई गोविन्द पुनले छुरी हानेको भन्ने कुरा पुष्टि हुन नसकेको हुँदा प्रतिवादी गोविन्द पुनलाई सफाई हुने गरी फैसला होस् भनी बहस प्रस्तुत गर्नु भयो ।

उल्लिखित बहस सुनी मिसिल संलग्न प्रमाणहरुको अध्ययन गरी हेर्दा पुनरावेदन अदालतको फैसला मिलेको छ, छैन र प्रतिवादीहरुको पुनरावेदन जिकिर पुग्न सक्ने हो, होइन भन्ने सम्बन्धमा निर्णय दिनु पर्ने देखियो ।

निर्णय तर्फ विचार गर्दा प्रतिवादी मध्येका गोरे भन्ने गोविन्द पुनले विर्जु पाइजालाई छुरी प्रहार गरी कर्तव्य गरी मारेको हुँदा निज प्रतिवादीलाई मुलुकी ऐन ज्यान सम्बन्धी महलको १३ (३) नं. बमोजिम र प्रतिवादीहरु हेमनारायण गर्वुजा र नरेश पुनलाई ऐ. महलको १७(३) नं. बमोजिम सजाय गरी पाउँ भन्ने अभियोग मागदावी भएकोमा प्रतिवादीमध्येका गोरे भन्ने गोविन्द पुनलाई अभियोग दावी अनुसार मुलुकी ऐन ज्यान सम्बन्धी महलको १३(३) नं. बमोजिम सर्वस्व सहित जन्म कैदको सजाय हुने ठहर गरी अ.बं. १८८ नं. बमोजिम १० (दश) वर्ष कैद सजाय हुनु पर्ने भनी राय व्यक्त गरी र प्रतिवादीहरु हेमनारायण गर्वुजा र नरेश पुनलाई आरोपित कसूरबाट सफाई दिने गरी म्याग्दी जिल्ला अदालतबाट फैसला भएको पाइयो । सो फैसलाउपर वादी नेपाल सरकार तथा प्रतिवादी गोरे भन्ने गोविन्द पुनको पुनरावेदन अदालत बाग्लुङमा पुनरावेदन परेकोमा पुनरावेदन अदालत बाग्लुङबाट प्रतिवादी गोरे भन्ने गोविन्द पुनलाई मुलुकी ऐन, ज्यान सम्बन्धी महलको

१३(३) नं. बमोजिम सर्वस्व सहित जन्म कैदको सजाय हुने ठहर गरी भएको फैसला सदर गरी राय सदर हुन नसक्ने भनी तथा प्रतिवादीहरु हेमनारायण गर्वुजा र नरेश पुनका हकमा शुरु फैसला उल्टी गरी निज प्रतिवादीहरुलाई मुलुकी ऐन, ज्यान सम्बन्धी महलको १७(३) नं. बमोजिम जनही ६(छ) महिना कैदको सजाय ठहर गरी फैसला भएउपर प्रतिवादीहरु हेमनारायण गर्वुजा र नरेश पुनको तथा प्रतिवादी गोरे भन्ने गोविन्द पुनको पुनरावेदन परेको पाइयो ।

हाम्रो कसूर कहीं कतैबाट पुष्टि नै हुन नसकेको र जाहेरवाला तथा बुझिएका मानिसहरुले हामीलाई पोल गर्नसम्म नसकेको अवस्थामा रमेश पुर्जाको प्रमाणित नै हुन नसकेको मौकाको बयानलाई आधार मानी मृतकलाई छुरी प्रहार हुँदा नरोकेको भन्ने अर्थ गरी हामीलाई दोषी ठहर गरी भएको पुनरावेदन अदालत बाग्लुङको फैसला त्रुटिपूर्ण हुँदा बदर गरी अभियोगदावीबाट सफाई पाउँ भन्ने प्रतिवादीहरु हेमनारायण गर्वुजा र नरेश पुनको तथा अपराध हुनका लागि आवश्यक पर्ने मनसाय, तयारी, उद्योग विना मेलाको भिडभाडको बीचमा भएको हत्यामा जाहेरवालाले सुनेको आधारमा गरेको किटानी जाहेरी र करकापमा पारी गराइएको सावित्री बयानका आधारमा शंका रहित प्रमाणबाट पुष्टि नै हुन नसकेको वारदातमा कसूरदार ठहर गरी भएको फैसला त्रुटिपूर्ण हुँदा उक्त फैसला उल्टी गरी आरोपित कसूरबाट अलग फुर्सद दिलाई पाउँ भन्ने प्रतिवादी गोरे भन्ने गोविन्द पुनको मुख्य पुनरावेदन जिकिर रहेको देखियो ।

कहीं कतैबाट पुष्टि नै हुन नसकेको कसूरमा शंकाको आधारमा हामीलाई कसूरदार ठहर गर्न मिल्दैन भन्ने पुनरावेदक प्रतिवादीहरु हेमनारायण गर्वुजा र नरेश पुनको पुनरावेदन जिकिरतर्फ विचार गर्दा प्रतिवादीहरु हेमनारायण गर्वुजा र नरेश पुन मृतक र सहप्रतिवादी गोरे भन्ने गोविन्द पुनसँगै बसी रक्सीसमेत सेवन गरेको भन्ने प्रतिवादी हेमनारायणले रमेश पुर्जाको टाउकामा हिराएका र नरेश पुनले पनि सिसाको गिसाल टिपेका थिए भन्ने सहप्रतिवादी गोविन्द पुन र रमेश पुर्जाको अधिकारप्राप्त अधिकारीसमक्षको बयान तथा घटना विवरण कागजका मानिसहरुले गरी दिएको कागजबाट देखिन्छ । प्रतिवादी हेमनारायण

गर्वुजाले पहिले विवाद उठाई रमेश पुर्जालाई वियरको बोतल र सिसाको गिलासले हिक्राएकामा अर्का प्रतिवादी नरेश पुनले रमेश पुर्जालाई बाहिर भगाएका हुँदा दुवै प्रतिवादीहरू निज रमेश पुर्जालाई लखेट्दै बाहिर गएको र मृतक र गोविन्द पुनबीचको झगडा मिलाउने, छुरी हान्दा छेक्ने काम गर्न नसकेको भनी प्रतिवादीहरू हेमनारायण गर्वुजा तथा नरेश पुनले अदालतमा बयान गर्दा कसूरमा इन्कार रही बयान दिएको पाइयो । प्रत्यक्षदर्शीको रूपमा रहेका होटलवाला डमबहादुर पुनले पुनरावेदक प्रतिवादीहरूको मृतकलाई मार्नमा हात रहेको भनी पोल गर्न सकेकोसमेत पाइएन । प्रतिवादी हेमनारायण गर्वुजा र रमेश पुनबीच विवाद भएको भन्ने देखिएको तर मृतक विर्जु पाइजासँग पुनरावेदक प्रतिवादीहरू हेमनारायण गर्वुजा र नरेश पुनको झगडा भई हानाहान भएको भन्ने एवं निजहरूबीच पूर्व रिसझवी रहेको भन्ने जाहेरी दरखास्त तथा बुझिएका मानिसहरूको मौकाको कागजसमेतबाट देखिंदैन ।

मृतकलाई मार्ने कार्यमा पुनरावेदकहरू मतलबी रही मृतकलाई मार्न सहयोग गरेको भन्ने वस्तुनिष्ठ प्रमाणबाट पुष्टि हुन सकेको पाइएन । फौजादरी न्यायको सिद्धान्त अनुसार शंकाको सुविधा अभियुक्तहरूले पाउने नै देखिन्छ । कुनै ठोस र तथ्ययुक्त प्रमाणबाट पुष्टि नै हुन नसकेको कसूरमा कुनै व्यक्तिलाई अनुमानको आधारमा कसूरदार ठहर गरी सजाय गर्नु फौजादरी कानूनको मान्यता विपरीत हुन जाने हुँदा पुनरावेदक प्रतिवादीहरू उक्त वारदारमा मतलबी रही मृतकलाई छुरी प्रहार गर्दा छेक्ने प्रयास नगरेको र मृतकलाई उपचारका लागि अस्पताल नलगेको भन्ने आधार लिई निज प्रतिवादीहरू हेमनारायण गर्वुजा र नरेश पुनलाई मुलुकी ऐन ज्यान सम्बन्धी महलको १७(३) नं. बमोजिम जनही ६ (छ) महीना कैदको सजाय हुने ठहर गरी भएको पुनरावेदन अदालत बाग्लुङको फैसला सो हदसम्म मिलेको देखिन आएन ।

अब सुनेको आधारमा परेको जाहेरी दरखास्त र करकापमा पारी गराइएको साविती बयानका आधारमा शंका रहित प्रमाणबाट पुष्टि नै हुन नसकेको वारदातमा कसूरदार ठहर गरी भएको फैसला त्रुटीपूर्ण रहेको भन्ने पुनरावेदक प्रतिवादी गोरे भन्ने गोविन्द पुनको पुनरावेदन जिकिरका सम्बन्धमा विचार गर्दा मिति २०६६।१०।१० मा प्रतिवादी गोरे भन्ने

गोविन्द पुन र मृतक विर्जु पाइजाको पूर्व रिसइवी रहेको र मृतक र प्रतिवादीबीच वादविवाद हुँदा प्रतिवादी गोरे भन्ने गोविन्द पुनले शरीरबाट चक्कु निकाली चक्कु नचाई डर देखाउँदै उक्त धारिलो हतियारले पछाडिबाट हान्दा सोही चोटबाट विर्जु पाइजाको मृत्यु भएको भनी पुनरावेदक प्रतिवादीउपर किटानीसाथ जाहेरी परेको पाइयो । मृतकको शरीरको पछाडिको बायाँ फिर्पातामा १.५ से.मी. लम्बाई ०.५ चौडाई भएको काटेको घाउ, बायाँ कानमाथि टाउकोमा ५ से.मी. लम्बाई भएको काटेको घाउ, टुप्पीनेर ५ से.मी. लम्बाईको घाउ भएको भनी उल्लेख भएको पाइन्छ । शव परिक्षण प्रतिवेदनमा Cause of death is chock (haemorrhagic-internal) due to massive hemothorax भन्ने उल्लेख भएको र फोकसोमा समेत छुरी प्रहारबाट चोट लागी क्षति भएको (Left long fully collapsed incised looking wound 3x1.5 cm on left long) भनी उल्लेख भएबाट लास जाँच मुचुल्का र शव परीक्षण प्रतिवेदनमा उल्लेख गरिएका कुराहरु एक आपसमा मेल खाएको देखिँदा शव परीक्षण प्रतिवेदन गर्ने विशेषज्ञलाई अदालतमा झिकाई बकपत्र नगरेको भए पनि शव परीक्षण प्रतिवेदनलाई प्रमाणमा लिन मिल्ने नै देखियो ।

मृतकले प्रतिवादी गोविन्द पुनलाई तँ भनी सम्बोधन गरेको विषयमा प्रतिवादी गोरे भन्ने गोविन्द पुनले विवाद उठाएका र मृतकले भेजा कुरा नगर भन्दा विवाद बढ्दै गई प्रतिवादी गोरे भन्ने गोविन्द पुनले आफ्नो साथबाट चक्कु छुरी झिकी नचाउँदै गरेको हुँदा निजले नै मृतकलाई छुरी प्रहार गरेका हुन् भनी रमेश पुर्जाले मौकामा कागज गर्दा लेखाएको पाइन्छ । पुनरावेदक प्रतिवादीले अधिकारप्राप्त अधिकारीसमक्ष बयान गर्दा मृतक विर्जुको हातमा रहेको हतियार छुरी निजको हातबाट घुमाएर मैले नै लिई निजको कोखामा हानी सो छुरी निजको शरीरबाट थुती लिएर हिँडेको र निजको मृत्यु सोही पीडाबाट भएको भनी सहप्रतिवादीहरु हेमनारायण गर्वुजा र नरेश पुनसमेत उक्त वारदातमा दोषी रहेका भनी पोल गरी बयान गरेको देखिन्छ ।

उक्त घटनाका प्रत्यक्षदर्शी भनिएका डमबहादुर गर्वुजाले मौकामा कागज गर्दा पुनरावेदक प्रतिवादी गोरे भन्ने गोविन्द पुनले नै मृतकलाई छुरीले प्रहार गरी भूँईमा ढालेका र

उपचारका लागि लिएकोमा सोही चोटबाट निजको मृत्यु भएको भनी खुलाई दिएका र अदालतसमक्ष उपस्थित भई बकपत्र गर्दा घटनाको बारेमा थाहा भएन भनी लेखाएको भए पनि मौकामा गरेको कागज आफूले भने बमोजिम लेखिएको भनी बकपत्र गरी प्रमाणित गरी दिएको पाइन्छ । सहप्रतिवादीहरु हेमनारायण गर्वुजा र नरेश पुनले पुनरावेदक प्रतिवादी गोरे भन्ने गोविन्द पुन र मृतकबीच वादविवाद भएको भनी पुनरावेदक प्रतिवादीलाई पोल गरी अदालतमा बयान गरेको पाइयो । वस्तुस्थिति मुचुल्काका मानिसहरु तिलिजा पुन, हर्कबहादुर पुन तथा मौकामा घटना विवरण कागज गरी दिने मानिसहरु राजु थापा, विष्णुकुमार पुर्जा, विनोद शेरपुञ्जासमेतले प्रतिवादी गोविन्द पुनले नै मृतक विर्जु पाइजालाई छुरी प्रहार गरी हत्या गरेको भनी खुलाएको र अदालतमा उपस्थित भई बकपत्र गरी मौकाको कागजलाई प्रमाणित गरी दिएकोसमेतका प्रमाणहरुबाट पुनरावेदक प्रतिवादीको अधिकारप्राप्त अधिकारीसमक्षको बयान समर्थित रहेको पाइन्छ ।

अदालतमा बयान गर्दा मृतकसमेतसँग बसी रक्सी खाएको, हेमनारायणले रमेशलाई रक्सीको बोतलले टाउकामा हानेपछि रमेश बाहिर निस्की भागेपछि निजलाई लखेट्दै गई पछाडि फर्कँदा नरेश पुनसमेतले विर्जुलाई पिटी रहेका र नरेशले हिराउनु पर्छ भनेपछि भूँईमा ढलेका विर्जु पाइजालाई लात्ती र मुक्काले हानेको हुँ भनी बयान गरेको देखिन्छ । तर लास जाँच प्रकृति मुचुल्काबाट मृतकको शरीरमा छुरी प्रहार भई चोट लागेको भन्ने खुल्न आएको, मौकामा कागज गर्ने मानिसहरुले मृतकलाई गोरे भन्ने गोविन्द पुनले छुरी प्रहार गरेको भनी लेखाई अदालतमा उपस्थित भई बकपत्रसमेत गरी दिएको र मृतकलाई छुरी हान्नेमा अन्य व्यक्तिको संलग्नता रहेको भन्ने कुनै पनि तथ्युक्त प्रमाणबाट खुल्न नसकेको अवस्था हुँदा अदालतसमक्ष इन्कारी बयान गरेकोमात्र आधारमा कुनै पनि कसूरदारले कसूरबाट सफाई पाउन सक्दैन । त्यस्तो बयानलाई पुष्टि गर्ने वस्तुनिष्ठ प्रमाण पेश गर्ने दायित्व प्रमाण ऐन, २०३१ को दफा २७ अनुसार निज प्रतिवादीमा नै रहेको हुन्छ । अधिकारप्राप्त अधिकारीसमक्षको बयान प्रहरीले कुटपीट गर्ने र धम्काउने गरेकाले गरेको हुँ भनी खुलाएको भए पनि पुनरावेदक प्रतिवादीले घा जाँच गराउन निवेदन दिएको

मिसिलसंलग्न कागजातबाट नदेखिँदा निजको सो भनाई पत्थारिलो देखिएन । यसरी सम्पूर्ण तथ्य तथा प्रमाणहरूबाट पुनरावेदक प्रतिवादी गोरे भन्ने गोविन्द पुनले नै मृतकलाई छुरी प्रहार गरी हत्या गरेको भन्ने देखिँदा अभियोगदावीबाट सफाई पाउँ भन्ने पुनरावेदक प्रतिवादी गोविन्द पुनको पुनरावेदन जिकिरसँग सहमत हुन सकिएन । तसर्थ निज गोविन्द पुनको हकमा पुनरावेदन अदालत बाग्लुङको फैसला मिलेकै देखिन आयो ।

अतः माथि विवेचित तथ्य, कानूनी व्यवस्था तथा आधार प्रमाणबाट पुनरावेदक प्रतिवादीहरू हेमनारायण गर्वुजा र नरेश पुनलाई मुलुकी ऐन ज्यान सम्बन्धी महलको १७(३) नं. बमोजिम जनही ६ (छ) महिना कैदको सजाय ठहर गरी पुनरावेदन अदालत बाग्लुङबाट भएको फैसला सो हदसम्म मिलेको नदेखिँदा उल्टी भई निज प्रतिवादीहरू हेमनारायण गर्वुजा र नरेश पुनलाई अभियोग दावीबाट सफाई दिने गरी भएको शुरु म्याग्दी जिल्ला अदालतको फैसला मनासिव देखिँदा शुरु म्याग्दी जिल्ला अदालतको फैसला सदर हुने, अर्का प्रतिवादी गोरे भन्ने गोविन्द पुनलाई मुलुकी ऐन, ज्यान सम्बन्धी महलको १३(३) नं. बमोजिम सर्वस्व सहित जन्म कैद हुने ठहर गरी म्याग्दी जिल्ला अदालतबाट भएको फैसलालाई सदर हुने ठहर गरी पुनरावेदन अदालत बाग्लुङबाट मिति २०६९।१०।२३ मा भएको फैसला मिलेको देखिँदा सदर हुने र मृतक र प्रतिवादी गोरे भन्ने गोविन्द पुनबीच पूर्व रिसझवी रहेको भन्ने नदेखिएको, मृतक र प्रतिवादीसमेतका मानिसहरूसँगै बसी रक्सी पिएको र मृतकले प्रतिवादी गोरे भन्ने गोविन्द पुनलाई तँ भनी सम्बोधन गरेको कारण मादक पदार्थ सेवन गरेको अवस्थामा विवाद उठेको, प्रतिवादी गोविन्द पुनले मृतकलाई मार्नुपर्नेसम्मको अवस्था नदेखिएकोसमेतको स्थितिलाई विचार गर्दा प्रतिवादी गोविन्द पुनलाई सर्वस्व सहित जन्म कैदको सजाय गर्दा चर्को पर्ने देखिँदा निज पुनरावेदक प्रतिवादीलाई अ.बं. १८८ नं. बमोजिम १० (दश) वर्ष कैद सजाय हुन शुरु म्याग्दी जिल्ला अदालतबाट व्यक्त राय मिलेको देखिँदा सो राय सदर हुने ठहर्छ । अरुमा तपसीलबमोजिम गर्नु ।

तपसिल

माथि ठहर खण्डमा लेखिएबमोजिम प्रतिवादी गोरे भन्ने गोविन्द पुनलाई १० (दश) वर्ष कैद सजाय हुने ठहरी फैसला भएकाले प्रतिवादीको हकमा सर्वस्वसहित जन्मकैदको लगत कट्टा गरी निज प्रतिवादी मिति २०६७।२।१७ देखि प्रहरी हिरासतमा रहेको मिसिलबाट देखिएकाले सो मितिबाट २०७७।२।१६ मा दश (१०) वर्ष कैद सजाय भुक्तान हुने देखिंदा अन्य कारणले थुनामा राख्नु नपर्ने भएमा सो अवधि समाप्त भएपछि प्रस्तुत मुद्दाबाट थुनामुक्त गरी दिनु भनी शुरू म्याग्दी जिल्ला अदालतमा लेखी पठाउनु -----१

प्रतिवादीहरु हेमनारायण गर्वुजा र नरेश पुनले अभियोग मागदावीबाट सफाई पाउने ठहरी फैसला भएकाले प्रतिवादी हेमनारायण गर्वुजाले मिति २०६७।७।२९ र.नं. ५१५ बाट रु. २७०००। — धरौट राखेको र प्रतिवादी नरेश पुनले मिति २०६७।७।२९ र.नं. ५१६ बाट रु. २७०००। — धरौट राखेको देखिंदा सो रकम फिर्ता पाउँ भनी ऐनका म्यादभित्र निजहरुको निवेदन पर्न आएमा कानूनबमोजिम गरी फिर्ता दिनु भनी शुरू म्याग्दी जिल्ला अदालतमा लेखी पठाउनु -----१

प्रस्तुत फैसलाको जानकारी थुनामा रहेका पुनरावेदक प्रतिवादी गोरे भन्ने गोविन्द पुनलाई दिई प्रस्तुत मुद्दाको दायरीको लगत कट्टा गरी मिसिल नियमानुसार गरी अभिलेख शाखामा बुझाई दिनु -----१

का.मु. प्रधान न्यायाधीश

उक्त रायमा म सहमत छु ।

न्यायाधीश

इजलास अधिकृत: इन्दिरा शर्मा

इति सम्बत् २०७३ जेष्ठ ६ गते रोज ५ शुभम् -----